

สูปผลการวิจัย ภกมราย และกอเสนอแนะ

ในการทำวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความต้องการค้านสุขภาพอนามัยและความต้องการค้านคำแนะนำของวัยรุ่นในระยะตั้งครรภ์ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการค้านสุขภาพอนามัยและความต้องการค้านคำแนะนำกับภูมิหลังของวัยรุ่นตั้งครรภ์ ซึ่งไก้แก่ ระดับการศึกษา ลักษณะครอบครัว สถานภาพการอบรมรับการสมรส และระดับเศรษฐกิจฐานะ หันนี้เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผน ในการดูแลและให้คำแนะนำแก่วัยรุ่นตั้งครรภ์อยไป

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นวัยรุ่นตั้งครรภ์ซึ่งมีอายุระหว่าง 15 – 19 ปี มากที่สุดในโรงพยาบาลของรัฐบาล และโรงพยาบาลลงค่ารักษาพยาบาล ที่มีจำนวนเคียง 500 เตียงชั้นไป และมีแผนกสูติกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีพื้นที่ 9 แห่ง ไก้แก่ โรงพยาบาลรามาธิบดี โรงพยาบาลศิริราช โรงพยาบาลราชวิถี โรงพยาบาลศิริราช รามาฯ โรงพยาบาลพุฒมภูมิเกล้า โรงพยาบาลภูมิพล โรงพยาบาลพระบรมราชโณราชนิเวศน์เกล้า โรงพยาบาลชุกษาลงกรณ์ และวิชรพยาบาล

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากร คือ วัยรุ่นตั้งครรภ์ที่ไก้จากการสุ่มตัวอย่างกลุ่มคือ จากโรงพยาบาลที่เป็นหน่วยเลือก 9 แห่ง สุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) มา 3 แห่ง ไก้แก่ โรงพยาบาลชุกษาลงกรณ์ โรงพยาบาลราชวิถี และ วิชรพยาบาล จากนั้นเลือกตัวอย่างตามเกณฑ์ที่ระบุไว้คือ เป็นวัยรุ่นอายุระหว่าง 15 – 19 ปี ตั้งครรภ์ครั้งแรก อายุครรภ์ 28 สัปดาห์ชั้นไป ซึ่งมาฝากครรภ์ในช่วงระยะเวลาที่เก็บข้อมูล คือ ตั้งแต่วันที่ 8 – 26 สิงหาคม 2526 รวมทั้งสิ้น 3 สัปดาห์ โดยสุ่มจากโรงพยาบาลแต่ละแห่งคือสัปดาห์ จำนวนกลุ่มตัวอย่างไก้จาก โรงพยาบาลราชวิถี 75 คน วิชรพยาบาล 48 คน และ โรงพยาบาลชุกษาลงกรณ์ 27 คน รวมเป็น 150 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดการค้านสุขภาพอนามัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งเดินมีห้องหมก 60 ช้อ หลังจากการหาความคิดเห็นของ (Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิทางการแพทย์ ทั้ง 10 ท่านแล้ว ได้แบบสัมภาษณ์เพิ่มเป็น 74 ช้อ จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปูนจัดแล้วไปลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่างประชากรจริง ที่โรงพยาบาลส่วนภูมิภาค จำนวน 20 คน หลังจากนั้นตอนนี้ได้เพิ่มเดินแบบสัมภาษณ์อีก 2 ช้อ เพื่อความเหมาะสม ก็จะนั่นจึงมีแบบสัมภาษณ์รวมทั้งสิ้น 76 ช้อ และผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ทั้งหมดนี้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ได้กำหนดไว้

วิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ (SPSS) ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ ศูนย์การเรียนรู้วิทยาลัย คำนวณค่าทาง ๆ ของข้อมูลกันนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยใช้อัตราส่วนร้อยละ ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดการค้านสุขภาพอนามัยและความต้องการค้านค่าแนะนำบัญชีหลังของวัยรุ่นคั้งครรภ์ นำมาก่อนความตั้งใจในการทดลองค่าไคสแควร์ (χ^2) และข้อมูลเกี่ยวกับอาการบิคปิกที่เกิดขึ้นในขณะคั้งครรภ์ และความต้องการค้านค่าแนะนำเนื่องจากการบิคปิกเกิดขึ้น วิเคราะห์โดยใช้อัตราส่วนร้อยละ โดยผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางประจำการบรรยาย

ผลการวิจัย

- สถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พนักงาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุ 19 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.0 รองลงมาคืออายุ 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.0 ส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 68.7 รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 18.0

ระดับอุบัติภัย ไม่มีเลย ลักษณะครอบครัว ส่วนใหญ่เป็นครอบครัวขยาย คิดเป็นร้อยละ 59.3 และห้องครัวในสมรสเป็นส่วนมาก คิดเป็นร้อยละ 82.7 ส่วนระดับเศรษฐกิจของกลุ่มค้วอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 57.3 มืออาชีพแม่บ้านเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 70.7 และสถานภาพการห้องครัวนี้ส่วนใหญ่คือองการที่จะมีบุตร คิดเป็นร้อยละ 52.0

2. ค่าร้อยละและความสัมพันธ์ระหว่างความค้องการค้านร่างกายกับระดับการศึกษา ลักษณะครอบครัว สถานภาพการยอนรับการสมรส และระดับเศรษฐกิจของกลุ่มค้วอย่าง

2.1 ค่าร้อยละของกลุ่มค้วอย่างที่มีความค้องการค้านร่างกายมากกว่าร้อยละ 50 เป็นไป เนื่องเรื่องความล้าบ้างมากไปอีกจะได้แก่ "ค้องการให้รูปร่างเนื้อมันเดินภายในหลังคลอด" "ค้องการทำงานเบา ๆ ที่บ้าน เช่น ทำความสะอาด ซักผ้า รีดผ้า" "ค้องการถ่ายไฟโลงโดยไม่ต้องใช้手下วาย" "ค้องการคลอดโดยไม่ต้องให้ไฟโลงโดยธรรมชาติ" "ค้องการกินน้ำธรรมชาติ" "ค้องการปรึกษาแพทย์ทุกครั้งเมื่อเจ็บป่วย" "ค้องการนอนพักกลางวัน" "ค้องการรับประทานอาหารรสจัด เช่น เม็กจัก เค็มจัก เปรี้ยวจัก" "ค้องการมีเพศสัมพันธ์กับสามีในระยะ 1 - 3 เดือนแรกของการคั้งครรภ์" "ค้องการอ่านหนังสือและ/หรือฟังเพลงอยู่ในบ้าน" "ค้องการรับประทานอาหารทุกอย่าง เช่น ข้าว เนื้อสักวัว ผัก ไขมัน นม" "ค้องการซื้อภัณฑ์และ/หรือที่วี" "ค้องการมีเพศสัมพันธ์กับสามีในระยะ 4 - 6 เดือนของการคั้งครรภ์" "ค้องการหักอยู่กับสามีความลับพัง" และ "ค้องการเดินเต้นเข้า - เย็น"

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความค้องการค้านร่างกายกับตัวแปร 4 ค้าน ซึ่งแก้ ระดับการศึกษา ลักษณะครอบครัว สถานภาพการยอนรับการสมรส และระดับเศรษฐกิจ เนื่องพิจารณารายค้านแบบปรากฏว่า

ความค้องการค้านร่างกายกับระดับการศึกษาของกลุ่มค้วอย่างมีความสัมพันธ์อย่างสําคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในหัวข้อ "ค้องการห้องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ" "ค้องการอ่านหนังสือและ/หรือฟังเพลงอยู่ในบ้าน" "ค้องการมีเพศสัมพันธ์กับสามีในระยะ 1 - 3 เดือนแรกของการคั้งครรภ์" และ "ค้องการมีเพศสัมพันธ์กับสามีในระยะ 4 - 6 เดือนของการคั้งครรภ์"

ความค้องการค้านร่างกายกับลักษณะครอบครัวของกลุ่มค้วอย่างมีความสัมพันธ์อย่างสําคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในหัวข้อ "ค้องการเดินเต้นเข้า - เย็น" "ค้องการ

จากอยู่กับสามีคนล่าสั้ง" และ "ห้องการยาศัยรวมอยู่กับนิภา นารา หรือญาติ"

ความต้องการค้านร่างกายทุกข้อกับสถานภาพการยอมรับการสมรสของกลุ่ม
คุณบ่ำงซึ่ความสัมพันธ์อย่างไม่นัยสำคัญทางสติที่ระดับ .05

ความต้องการค้านร่างกายกับระดับเศรษฐกิจของกลุ่มคุณบ่ำงมีความ
สัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสติที่ระดับ .05 ในหัวข้อ "ห้องการรับประทานอาหารเช้า" เช่น
เย็นจัด เค็มจัด เปรี้ยวจัด" "ห้องการคืนน้ำนมมา" และ "ห้องการคืนน้ำหวานหรือ
น้ำอัดลม"

3. ค่าร้อยละและความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการค้านจิจิ อาจรมน ภัยระดับ
การศึกษา ลักษณะครอบครัว สถานภาพการยอมรับการสมรส และระดับเศรษฐกิจของกลุ่ม
คุณบ่ำง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

3.1 ค่าร้อยละของกลุ่มคุณบ่ำงที่มีความต้องการค้านจิจิ อาจรมน มากกว่า
ร้อยละ 50 ขึ้นไป เมื่อเรียงความสำคัญจากมากไปน้อยจะได้ดังนี้ "ห้องการให้น้ำ นารา
ญาติเพื่อน พูดคุยเกี่ยวกับการคังครรภ์ความคิดเห็นก็" "ห้องการให้สามีเป็นผู้ป่วยของคุณครอง
คลอดไป" "ห้องการถูและบุกรักษาเด็ก" "ห้องการให้คนรู้จักแสดงความยินดีทั้งครรภ์"
"ห้องการเลี้ยงบุตรคุ้ยหนามแม่" "ห้องการให้สามีเป็นเพื่อนไปในที่ค้าง ๆ เช่น เก็บข้าวของ
พานาฝากครรภ์" "ห้องการให้บุตรในครรภ์ไปเด็กครองกับความคืบในการของสามี" และ
"ห้องการปรึกษาหารือภัยทางค้านจิจิกับบุคลากรทางการแพทย์"

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการค้านจิจิ อาจรมน ภัยคุ้มulative 4 ค่าน
เช่นไก่แก่ ระดับการศึกษา ลักษณะครอบครัว สถานภาพการยอมรับการสมรส และระดับ
เศรษฐกิจของกลุ่มคุณบ่ำง เมื่อพิจารณารายค่านผลปรากฏว่า

ความต้องการค้านจิจิ อาจรมน ภัยคุ้มulative ของกลุ่มคุณบ่ำงมี
ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสติที่ระดับ .05 ในหัวข้อ "ห้องการเลี้ยงบุตรคุ้ยหนามแม่"
"ห้องการบุกครรภ์ให้คนอื่น" และมีความต้องการอย่างสั้น ๆ เช่น "ห้องการให้มารดาเยี่ยม"
"ห้องการให้สามีเข้าใจ" และ "ห้องการปรึกษาภัยทางค้านจิจิ"

ความต้องการค้านจิจิ อาจรมน ภัยคุ้มulative ของกลุ่มคุณบ่ำงมี
ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสติที่ระดับ .05 ในหัวข้อ "ห้องการให้สามีเป็นเพื่อนไปใน
ที่ค้าง ๆ เช่น เก็บข้าวของ พานาฝากครรภ์" "ห้องการให้สามีเป็นผู้ป่วยของคุณครองคลอดไป"

ความค้องการค้านจิจิ อาจารณ์ กับสถานภาพการยอมรับการสมรสของกลุ่มคืออย่างนี้ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในหัวข้อ "ค้องการให้คนที่รู้จักแสดงความยินดีทึ้งครรภ์" "ค้องการลูแอนดูร่วมคบหาด้วย" "ค้องการเลี้ยงบุตรร่วมกันแบบ" และ "ค้องการยกบุตรให้คนอื่น"

ความต้องการค้านจิจิ อาจารณ์ ทุกข้อกับระดับเหรอมาตรฐานของกลุ่มคืออย่างนี้ความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ค่าร้อยละและความสัมพันธ์ระหว่างความค้องการค้านสังคม กับระดับการศึกษา ลักษณะครอบครัว สถานภาพการยอมรับการสมรส และระดับเหรอมาตรฐานของกลุ่มคืออย่าง

4.1 ค่าร้อยละของกลุ่มคืออย่างที่มีความค้องการค้านสังคม ร้อยละ 50 ขึ้นไป เมื่อเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย จะได้แก่ "ค้องการทำงานเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว" "ค้องการให้เพื่อนมาเยี่ยมที่บ้านโดย ๆ" "ค้องการมีแหล่งช่วยเหลือภายนอกการเงิน" "ค้องการคุยกับพี่น้องตั้งครรภ์" "ค้องการให้บุคลากรทางการแพทย์ไปเยี่ยมที่บ้าน" "ค้องการทำงานร่วมกับเพื่อนเช่นเดิม" "ค้องการเก็บตัวอยู่กับบ้าน" และ "ค้องการมีสถานที่รับซ่อมคุณและบุตรให้สักจะะหนึ่ง"

4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความค้องการค้านสังคมกับคัวเมฟร 4 ค้าม ชั่วไห้แก่ ระดับการศึกษา ลักษณะครอบครัว สถานภาพการยอมรับการสมรส และระดับเหรอมาตรฐานของกลุ่มคืออย่าง เมื่อพิจารณารายค้านแล้วผลป่วยภูไว้

ความค้องการค้านสังคมกับระดับการศึกษาของกลุ่มคืออย่างนี้ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในหัวข้อ "ค้องการ เรียนหนังสือคือไปภาคหลังคลองบุตร แล้ว" "ค้องการเห็นร่าเมื่อไก่ไข่คนหรือเสียงเพลงที่เร้าใจ" "ค้องการเก็บตัวอยู่กับบ้าน" และ "ค้องการให้บุคลากรทางการแพทย์ เช่น แพทย์ พยาบาล สังคมสงเคราะห์ ผู้ช่วยพยาบาล ไปเยี่ยมที่บ้าน"

ความต้องการค้านสังคมทุกข้อกับลักษณะครอบครัวของกลุ่มคืออย่างนี้ความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความค้องการค้านสังคมทุกข้อกับสถานภาพการยอมรับการสมรสของกลุ่มคืออย่างนี้ความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความต้องการค้านสังคมกับระบบที่เรียกว่า “ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสังคมที่ระดับ .05 ในหัวข้อ “ก้องการนี้ແລ້ວให้ความช่วยเหลือภารกิจ”

ผังเน็ตสูปีกวา

ความต้องการค้านสุขภาพอนามัยกับระบบการศึกษาของวัยรุ่นทั้งครรภ์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสังคมที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่คังไว้คือ ค้านร่างกายในหัวข้อ “ทองการท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ” “ทองการอ่านหนังสือและ/หรือฟังเพลงอยู่ในบ้าน” “ทองการนี้เพศสัมพันธ์กับสามีในระยะ 1 – 3 เดือนแรกของการตั้งครรภ์” และ “ทองการนี้เพศสัมพันธ์กับสามีในระยะ 4 – 6 เดือนของการตั้งครรภ์” ค้านจิตใจ อารมณ์ในหัวข้อ “ทองการเลี้ยงบุตรกัวยามแม่” “ทองการยกบุตรในคนอื่น” และนิความต้องการอย่างอื่น ๆ เช่น “ทองการให้มารดาเยี่ยม” “ทองการให้สามีเข้าใจ” และ “ทองการปรึกษานักยาบาลที่ใกล้เคียง” ค้านสังคมในหัวข้อ “ทองการเรียนหนังสือคือไปภาคหลังคลอดบุตรแล้ว” “ทองการเต้นรำเมื่อไกบินคนครึ่นหรือเสียงเพลงที่เร้าใจ” “ทองการเก็บตัวอยู่บ้าน” และ “ทองการให้บุตรลูกทางการแพทย์ไปเยี่ยมที่บ้าน”

ความต้องการค้านสุขภาพอนามัยกับลักษณะครอบครัวของวัยรุ่นทั้งครรภ์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสังคมที่ระดับ .05 เผาะบางข้อในค้านร่างกายและค้านจิตใจ อารมณ์ เท่านั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานที่คังไว้ กล่าวคือ ค้านร่างกายในหัวข้อ “ทองการเดินเล่นเข้า – เย็น” “ทองการอาห้อยอยู่กับสามีความลำพัง” “ทองการอาห้อยอยู่กับนิศา นารก หรือญาติ” ค้านจิตใจ อารมณ์ ในหัวข้อ “ทองการให้สามีเป็นเพื่อนไปในที่ทาง ๆ” “ทองการให้สามีเป็นบุคคลองค์โลกไป”

ความต้องการค้านสุขภาพอนามัยกับสถานภาพการบอนรับการสมรสของวัยรุ่นทั้งครรภ์ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสังคมที่ระดับ .05 เผาะบางข้อในค้านจิตใจ อารมณ์ เท่านั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานที่คังไว้ กล่าวคือ ค้านจิตใจ อารมณ์ ในหัวข้อ “ทองการให้สามีเป็นบุปผาปองคุ้มครองคลอดกไป” “ทองการให้คนที่รู้จักแสดงความยินดี” “ทองการคุ้ยคลบบุตรคุ้ยคนเอง” “ทองการยกบุตรให้คนอื่น” และ “ทองการเลี้ยงบุตรกัวยามแม่”

ความต้องการค้านสูงภาพอนาคตมีภัยกับระดับเศรษฐกิจของวัยรุ่นทั้งครรภ์
มีความสัมภัยอยู่บ้าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากข้อในค้านร่างกายและค้านสังคม
เท่านั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานที่คิดไว้ กล่าวคือ ค้านร่างกายในหัวข้อ "ค้องการรับประทาน
อาหารรสจัด" "ค้องการคืนน้ำยาระนก" "ค้องการคืนน้ำหวาน น้ำอัดลม" ส่วนค้านสังคมใน
หัวข้อ "ค้องการมีแหล่งให้ความช่วยเหลือค้านการเงิน"

5. ค่าร้อยละและความสัมภัยระหว่างความต้องการค้านคำแนะนำ กับระดับการ
ศึกษา ลักษณะครอบครัว สถานภาพการยอมรับการสมรส และระดับเศรษฐกิจของกลุ่ม
ตัวอย่าง

5.1 ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการค้านคำแนะนำมากกว่าร้อยละ
50 ขึ้นไป เมื่อเรียงตามลำดับจากมากไปน้อยจะได้ดังนี้ ค้องการคำแนะนำเกี่ยวกับ "การ
เจริญเติบโตของ เด็กในครรภ์" "การปฏิบัติพิเศษทั้งครรภ์" "การเตรียมตัวก่อนคลอด"
และ "การวางแผนครอบครัว"

5.2 ความสัมภัยระหว่างความต้องการค้านคำแนะนำกับค่าเฉลี่ย 4 ค้าน ซึ่ง
ได้แก่ ระดับการศึกษา ลักษณะครอบครัว สถานภาพการยอมรับการสมรส และระดับ
เศรษฐกิจ ของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อพิจารณารายค้านแยกภูมิภาค
ความต้องการค้านคำแนะนำทุกข้อกับระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีความ

สัมภัยอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความต้องการค้านคำแนะนำทุกข้อกับลักษณะครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างมีความ
สัมภัยอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความต้องการค้านคำแนะนำกับสถานภาพการยอมรับการสมรสของกลุ่มตัว
อย่างมีความสัมภัยอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในหัวข้อ "ค้องการคำแนะนำเกี่ยวกับ
การเจริญเติบโตของ เด็กในครรภ์"

ความต้องการค้านคำแนะนำทุกข้อกับระดับเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างมี
ความสัมภัยอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. อาการปิกลคือเจ็บที่น้ำนม แสดงความต้องการคำแนะนำของวัยรุ่นในระยะทั้งครรภ์ ปรากฏว่าอาการปิกลคือเจ็บที่น้ำนมมากที่สุดคือ อาการวิงเวียนศีรษะ หรือเป็นลม คิกเป็นร้อยละ 66.0 รองลงมาคือ อาการแพ้ห้อง คิกเป็นร้อยละ 65.33 และอาการที่พบน้อยที่สุดคือเส้นเลือกกำที่ขาไป่พอง คิกเป็นร้อยละ 2.66 ส่วนความต้องการคำแนะนำเมื่อมีอาการปิกลคือปรากฏว่าวัยรุ่นในระยะทั้งครรภ์ ต้องการคำแนะนำเรื่องกับอาการแพ้ห้องมากที่สุด คิกเป็นร้อยละ 64.66 รองลงมาก็คือคำแนะนำเมื่อมีอาการวิงเวียนศีรษะหรือเป็นลม คิกเป็นร้อยละ 64.0 และที่ต้องการคำแนะนำอีกบ่อที่สุดคือ อาการเส้นเลือกกำที่ขาไป่พอง คิกเป็นร้อยละ 6.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยเกี่ยวกับความค้องการค้านสุขภาพอนามัยของวัยรุ่นในระดับทั้ง ครรภ์พนัก วัยรุ่นคังครรภ์ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อความค้องการค้านร่างกาย ในหัวข้อ "ค้องการให้รู้ปัจจัย เมื่อนเข้มภาพหลังคลอด" เป็นอันดับแรก (ตารางที่ 2) เนื่องจากวัยรุ่น เป็นวัยที่เปรียบเสมือนเด็กในแรกแย้ม จึงสนใจเรื่องความสวยงามของร่างกายมากเป็นพิเศษ ทั้งนี้เพื่อคึงคู่ใจจากเพศตรงข้าม¹ แต่เมื่อวัยรุ่นเกิดการคังครรภ์ รู้ปัจจัยที่เคยไก้สักส่วนก็ เปลิดเปล่งไป โดยเฉพาะบริเวณหน้าห่องและทรวงอกจะขยายใหญ่ขึ้น อาจทำให้วัยรุ่นคัง ครรภ์รู้สึกว่า รู้ปัจจัยของคนเองไม่น่าดู ดังนั้นวัยรุ่นคังครรภ์ส่วนใหญ่จึงค้องการให้รู้ปัจจัยของ คนเองเมื่อนเข้มภาพหลังคลอด นอกจากนี้วัยรุ่นคังครรภ์ส่วนใหญ่ยังค้องการทำงานเบา ๆ ที่ บ้าน เช่น กวาดบ้าน ซักผ้า รีดผ้า เป็นอันดับรองลงมา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวัยรุ่นคังครรภ์ ส่วนใหญ่มีอาชีพแม่บ้าน (ตารางที่ 1) ซึ่งการที่ไม่ได้ทำงานนอกบ้าน จึงทำให้วัยรุ่นคังครรภ์ ค้องการทำงานบ้านแทน และวัยรุ่นส่วนใหญ่ค้องการถ้าไก่เงยโดยไม่ต้องใช้力หัววัย มีวัยรุ่นคัง ครรภ์เที่ยงส่วนน้อยที่ค้องการใช้力หัววัยเป็นทางกรัง ซึ่งการปฏิบัติคนภักด้าก็จะเกิดผลดี ค้องการคังครรภ์ ในทำนอง เคียบกันวัยรุ่นคังครรภ์ส่วนใหญ่ค้องการคลอดไก่เงยโดยธรรมชาติ ค้องการคืนน้ำนมมา ห้องการปรึกษาแพทย์ทุกครั้งเมื่อเจ็บป่วย ซึ่งก็พบว่าวัยรุ่นคังครรภ์ จำนวนเที่ยง เด็กน้อยเท่านั้นที่ค้องการให้แพทย์หัวคลอดไก่เงยการน้ำทัดเจ้า เกือบออกทาง หน้าห่อง หรือใช้เครื่องคูณหรือถึง เกือบออกนา ห้องการคืนน้ำนมมา เช่น สูราก โนย และ ห้องการซ้อมบารัมประทานเมื่อเจ็บป่วย (ตารางที่ 1) แสดงว่าความค้องการค้านร่างกาย ของวัยรุ่นในระดับทั้ง ครรภ์ส่วนใหญ่เป็นความค้องการที่สอดคล้องกับการปฏิบัติคนที่ถูกต้องและ เป็น ความค้องการ เช่น เคียบกันกับความค้องการของหญิงคังครรภ์ทั่ว ๆ ไป แต่ความค้องการทาง อร่อยที่วัยรุ่นคังครรภ์ค้องการ แต่เป็นลิ่งที่บังไม่ถูกค้อง เนาะสัมผัสน์ก็คือ "การรับประทาน อาหารรสจัด เช่น เยื่อจัด เกมจัด เปรี้ยวจัด" "การมีความสัมพันธ์ทาง เพศกับสามีใน

¹ ประมาณ นาฬิกา ๘ อยุธยา, "วัยรุ่นค้องการอะไร," ไทยเดลินิวส์ หน้า 27.

ในระดับ 1 - 3 เกือบแรกของการตั้งครรภ์ ซึ่งความความเห็นจะส่วนใหญ่คือครรภ์ทุกคน
ควรจะเน้น เพราะจะเกิดอันตรายต่อทารกในครรภ์ ถ้ามีพยาบาลหรือเจ้าหน้าที่ชี้ว่าทำงาน
ในแผนกฝ่ายครรภ์ควรหันไปเรื่องนี้ และควรหาวิธีแก้ไขเพื่อช่วยเหลือให้วยกุ่นคั้งครรภ์
รู้จักการปฏิบัติที่ถูกต้องในขณะคั้งครรภ์ และความต้องการถือเรื่องหนึ่งที่น่าสนใจคือ "ความ
ต้องการหักอยู่กับสามีความสำเร็จ" พนิช วยกุ่นคั้งครรภ์ส่วนใหญ่ต้องการแยกครอบครัวออกจาก
อุบัติสามีความสำเร็จมากกว่าที่จะอาศัยรวมอยู่กับครอบครัวเดิม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะธรรมชาติ
ของวยกุ่นต้องการอิสระ และต้องการแสดงความสำนึกของตนเอง หรืออาจเป็นเพราะบังเอิญ
สังคมไทยไม่รับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามามากนัก ค่านิยมเกี่ยวกับการสร้างครอบครัวที่มีการ
สร้างครอบครัวขยายเมืองและเมืองก่อนหน้านี้ ก็คง ๆ ลดลงไปอีกประมาณหนึ่งก็คือประเทศไทย
เป็นประเทศที่กำลังพัฒนา ถ้ามีลักษณะครอบครัวของคนไทย จึงเปลี่ยนจากครอบครัวขยาย
มาเป็นครอบครัวเดียว

ส่วนความต้องการค้านจิตใจ อารมณ์นั้น วยกุ่นคั้งครรภ์ส่วนใหญ่ ต้องการให้มีกา
มารดา ญาติพี่น้อง พูดคุยกับภัยภัยในการตั้งครรภ์ควบคู่กับความภูมิใจในการเป็นอันดับแรก ทั้งนี้
 เพราะวยกุ่นคั้งครรภ์ส่วนใหญ่เป็นการตั้งครรภ์ในสมรรถ และ วยกุ่นคั้งครรภ์ต้องการให้สามี
 เป็นผู้ปักป้องคุ้มครองตลอดไป เป็นอันดับรองลงมา ทั้งนี้เนื่องจากว่า วยกุ่นคั้งครรภ์กลุ่มนี้
 อย่างเดียวคงหนึ่งแยกครอบครัวออกจากสามี (ตารางที่ 1) ถ้ามีสามีจึงมี
 บทบาทเป็นพี่พันธุ์ และให้ความคุ้มครองแทนบิดามารดา และที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ วยกุ่น
 คั้งครรภ์ส่วนใหญ่มีอาชีพแม่บ้าน ถ้ามีสามีเป็นผู้ดูแลครอบครัวโดยหารายได้กับภูมิภาค
 ครอบครัว วยกุ่นคั้งครรภ์จะต้องการให้สามีเป็นผู้ดูแลครอบครัวโดยหารายได้กับภูมิภาค
 "ต้องการให้คนที่รู้จักแสดงความยิ่งใหญ่ที่ตั้งครรภ์" และ "ต้องการคุ้มครองภูมิภาค" ตามนั้น
 เท่ากับ "ต้องการเดียงบุตรค้าขายแนมแน" ซึ่งเป็นสิ่งที่ถูกต้องและควรปฏิบัติเป็นอย่างยิ่ง แต่
 ในทางตรงข้าม มีวยกุ่นคั้งครรภ์จำนวนเล็กน้อย "ต้องการยกบุตรให้คนอื่น" ทั้งนี้อาจเป็น
 เพราะ วยกุ่นกลุ่มนี้อย่างเป็นวยกุ่นที่ตั้งครรภ์ในสมรรถ และครอบครัวให้การยอมรับเป็นส่วน
 ใหญ่ ถ้ามีสามีที่ศักดิ์ศรีต่อการตั้งครรภ์ และต่อทารกในครรภ์ และประพฤติสุภาพด้วย
 เจ้าหน้าที่ประจำแผนกฝ่ายครรภ์ควรสนับสนุนให้ วยกุ่นคั้งครรภ์จำนวนมากต้องการปรึกษาหารือ
 มูลนิธิฯ ใจกับบุคลากรทางการแพทย์ ซึ่งพบถึงร้อยละ 73.3 ถ้ามีนี่มีวยกุ่นคั้งครรภ์
 มาปรึกษา ควรให้ความสนใจและเป็นกันเอง นอกจากการซักถามมูลนิธิฯ ค้านร่วมกับ

ควรสนใจปัญหาค้านจิติ ของ เชาควย

ในก้านความคองการทางสังคม วัยรุ่นตั้งครรภ์ "คองการทำงานเพื่อหาเลี้ยง
ครอบครัว" หลายอย่างมากเป็นอันดับแรก หันนี้อาจเป็นเพาะะวัยรุ่นตั้งครรภ์ส่วนใหญ่ในอาชีพ
แม่บ้าน และภาวะเศรษฐกิจของครอบครัวส่วนใหญ่ในช่วงปีมานกลาง และคนซึ่ง
ค่าเป็นส่วนมาก (ตารางที่ 1) เมื่อมีสมាជิกรของครอบครัวเพิ่มขึ้น จึงมีผลกระทบต่อค่าใช้จ่าย
ภายในครอบครัว ถังนี้วัยรุ่นตั้งครรภ์คงการออกไปทำงานนอกบ้านเพื่อแบ่งเบาภาระของ
ครอบครัว สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พาณิ ยงใจบุฑชา ที่ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการ
ของมาตรการรักษาสุขภาพที่มาฝ่ากครรภ์ในโรงพยาบาลศิริราช คิว่า
จะต้องมีการเตรียมตัวเพื่อหางานทำสำหรับอนาคตต่อไป ภายหลังจากนั้น เกิดออกมแล้ว¹
และวัยรุ่นตั้งครรภ์ยังคงการให้เพื่อนมาเยี่ยมที่บ้านบ่อย ๆ มากเป็นอันดับรองลงมา หันนี้อาจ
เป็นเพาะะว่า พัฒนาการค้านสังคมวัยรุ่นมีความต้องการเพื่อนมากกว่าวัยอื่น ๆ ถังนี้ถึงแม้
จะตั้งครรภ์ก็ยังคงการให้เพื่อนมาเยี่ยมที่บ้านเพื่อว่า เมื่อมีปัญหาจะสามารถปรึกษาเพื่อนได้
นอกจากนี้ยังทำให้มีความรู้สึกอบอุ่นใจที่เพื่อนมาเยี่ยม ประกอบกับวัยรุ่นส่วนใหญ่ต้องการที่จะมี
บุตรและตั้งครรภ์ในสมรส (ตารางที่ 1) จึงไม่ต้องการปิดมั่งเรื่องการตั้งครรภ์กับเพื่อน ๆ
วัยรุ่นตั้งครรภ์ต้องการคุยกับพยุงตั้งครรภ์มากพอ ๆ กับต้องการให้คุลลักษณะทางการแพทย์ไปเยี่ยม
ที่บ้าน ซึ่งอาจเนื่องจากวัยรุ่นตั้งครรภ์ต้องการทราบเรื่องที่เกี่ยวกับการตั้งครรภ์เพื่อสร้างความ
มั่นใจในตั้งครรภ์ว่าคนเองสามารถปฏิบัติคนให้ถูกต้อง ส่วนความต้องการสถานที่รับประชุม
คุยกับครัวให้สังเคราะห์หนึ่ง ปรากฏว่าวัยรุ่นตั้งครรภ์มีความต้องการไม่นักนัก เพราะวัยรุ่นส่วน
ใหญ่ต้องการที่จะคุยกับครัวกับบุคคลในครอบครัวเอง (ตารางที่ 2) และมีวัยรุ่นตั้งครรภ์เกือบครึ่งหนึ่งของ
จำนวนหันหมกที่ต้องการคุยกับครัวที่มีสีสกิ สถานะพื้นชั้นของวัยรุ่น แสดงว่า ถึงแม้จะตั้ง
ครรภ์วัยรุ่นก็ยังคงมีความต้องการความสักในส傢กเครื่องแต่งกาย และต้องการให้คนเองทันสมัย
อยู่เสมอซึ่งเป็นพัฒนาการทางค้านสังคมอย่างหนึ่งของวัยรุ่น

¹ พาณิ ยงใจบุฑชา, "ปัญหาและความต้องการของมาตรการรักษาสุขภาพ
ผู้หญิงรับนบริการในแบบสูตรกรรม โรงพยาบาลศิริราช," (วิทยานินพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2520), หน้า ๑.

2. ผลการวิจัยที่พบว่า ความต้องการค้านสุขภาพอนามัยของวัยรุ่นในระดับคั้งครรภ์ กับระดับการศึกษาลัมพ์ธันด์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทางข้อของค้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เมื่อพิจารณารายค้านปรากฏว่า

ค้านร่างกายสัมผัสนี้บินหัวขอ “ค้องการห่อง เที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ” *ค้อง การอ่านหนังสือและ/หรือพัง เพลงอยู่ในบ้าน” *ค้องการมีเพศสัมพันธ์กับสามีในระดับ 1 – 3 เกือนแรกของคั้งครรภ์” และ “ค้องการมีเพศสัมพันธ์กับสามีในระดับ 4 – 6 เกือน ของคั้งครรภ์” ซึ่งแสดงถึงวัยรุ่นคั้งครรภ์ที่มีระดับการศึกษาระดับปฐมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และไม่ได้รับการศึกษา มีความต้องการในเรื่องคังกล้าวแยกต่างกัน (คูภาควนว ก หน้า 106) กล่าวคือ วัยรุ่นคั้งครรภ์ที่มีระดับการศึกษาขั้นมัธยมศึกษานี้มีความคอง การห่อง เที่ยว พักผ่อนหย่อนใจในระดับคั้งครรภ์มากกว่าวัยรุ่นที่มีระดับการศึกษาขั้นตน ๆ ทั้งนี้อาจเป็น เพราะ วัยรุ่นคั้งครรภ์ที่มีระดับการศึกษาขั้นมัธยมศึกษาส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 16 – 17 ปี ซึ่งจัด เป็นวัยรุ่นคุณภาพ¹ จึงมีความต้องการที่จะห่อง เที่ยวไปสถานที่ค้าง ๆ กันเพื่อน ๆ เมื่อ ความต้อง การค้านผังคนที่วัยรุ่นในระดับนี้ต้องการมากที่สุด นอกจากเน็ตการศึกษาจะช่วยให้มุษย์ รู้จักปรับตัวให้เข้ากับความสามารถทางแก้ปัญหาความวิธีค้าง ๆ ไม่มากนัก ซึ่งการพักผ่อนหย่อนใจ โดยการห่อง เที่ยวที่มีการปรับตัวเพื่อลดความเครียกวิธีนี้ก็ และวัยรุ่นคั้งครรภ์ที่ไม่ได้ เรียนหนังสือ ต้องการพัง เพลงอยู่บ้านมากกว่าวัยรุ่นที่มีการศึกษาระดับตน ๆ ทั้งนี้อาจเป็น เพราะ สาเหตุที่วัยรุ่นกลุ่มนี้ไม่ได้เข้าโรงเรียนจึงมีเพื่อนน้อย โอกาสเฉพาะ เป็นเพื่อนที่อยู่ในละแวกบ้าน เกี่ยวกันเท่านั้นหรืออาจจะรู้สึกว่าคนสองคนนี้ไม่เป็นค้อย ลังบันจิง ไม่ต้องการออกไปพนบัลังสรรคกัน ให้ ฯ ล้วนวัยรุ่นคั้งครรภ์ที่มีระดับการศึกษาขั้นปฐมศึกษา มีความต้องการมีเพศสัมพันธ์กับ สามีในระดับ 1 – 3 เกือนแรกของคั้งครรภ์ และในระดับ 4 – 6 เกือนของคั้งครรภ์ มากกว่าวัยรุ่นที่มีระดับการศึกษาขั้นตน ๆ ทั้งนี้อาจเป็น เพราะ วัยรุ่นกลุ่มนี้มีระดับการศึกษา ค่อนข้างค่ำ จึงไม่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการมีเพศสัมพันธ์

¹ สุโภ เจริญสุข. จิตวิทยาพัฒนาการ เด็กและวัยรุ่น (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอดี้ยนส์คร, 2520), หน้า 50.

และกลุ่มวัยรุ่นที่ไม่ได้เรียนหนังสือก็กลัวอันตรายมากเกินไปจึงทำให้มีความต้องการที่จะมีเพื่อนสนับสนุนสามิในช่วงที่ก่อนห่างค่าคร่าวทุกรายด้วยการศึกษา

ค้านใจ อารมณ์ สนับสนุนที่ในหัวข้อ "กองการเลี้ยงบุตรค้ายาแน่" "กองการยกบุตรให้คนอื่น" กองการค้านอื่น ๆ คือ "กองการให้สามีมาเยี่ยม" "กองการให้สามีเข้าใจ" และ "กองการปรึกษาปัญหาภัยที่สะไภ้" แสดงว่า "วัยรุ่นตั้งครรภ์ที่มีระดับการศึกษาค่อนข้างก้มมีความต้องการในเรื่องเหล่านี้แตกต่างกัน" (คุยกันวนะหน้า 106) กล่าวคือ "วัยรุ่นที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและวัยรุ่นที่ไม่ได้เรียนหนังสือ มีความต้องการเลี้ยงบุตรค้ายาแน่นมากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และมัธยมศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ "วัยรุ่นที่มีการศึกษาสูงย่อมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณประโยชน์ของยาแน่ จึงถือการที่จะเลี้ยงบุตรค้ายาแน่นเอง ส่วนวัยรุ่นที่ไม่ได้เรียนหนังสือไม่สามารถประกอบอาชีพที่มีหลักฐานยืนคงไว้และส่วนใหญ่มีฐานะยากจน จึงไม่มีเงินพอที่จะซื้อยาแน่มาเลี้ยงบุตร จึงถือการเลี้ยงค้ายาแน่นเอง เช่น เคียงกัน ส่วนในเรื่องถ้องการยกบุตรให้คนอื่น วัยรุ่นที่มีระดับการศึกษาระดับอาชีวศึกษามีความค่อนข้างยกบุตรให้คนอื่นมากกว่ากลุ่มอื่น ทั้งนี้เนื่องจากวัยรุ่นกลุ่มนี้ตั้งครรภ์ในขณะกำลังศึกษา จึงถือการกลับเข้าศึกษาต่อ กันนั้นทำเป็นที่จะถ้องยกบุตรให้คนอื่น เทื่อคุ้มแต่แน่ นอกจากนี้ "วัยรุ่นที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษา และมัธยมศึกษา มีความค่อนข้างค้านอื่น ๆ อีก คือถ้องการให้ทางภาครัฐเปลี่ยน คองการให้สามีเข้าใจ และถ้องการปรึกษาปัญหาภัยที่สะภัย"

ความค่อนข้างค้านสังคมสนับสนุนที่ในหัวข้อ "ถ้องการ เรียนหนังสือต่อไปภายหลังคลอดบุตรแล้ว" "ถ้องการ เต้นรำเนื่อไถ่ยัมคันครึหรือเสียงเพลงที่เร้าใจ" "ถ้องการ เก็บคัวอยู่บ้าน" "ถ้องการให้บุคลากรทางการแพทย์ไปเยี่ยมที่บ้าน" แสดงว่า "วัยรุ่นตั้งครรภ์ที่มีระดับการศึกษาค่อนข้างก้มมีความค่อนข้างค้านสังคมในเรื่องถังกล่าวแตกต่างกัน คือ การเรียนหนังสือต่อไปภายหลังคลอดบุตรแล้วมากกว่าวัยรุ่นที่มีระดับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาต้องการเรียนหนังสือต่อไปภายหลังคลอดบุตรแล้ว ทั้งนี้ เพราะ "วัยรุ่นกลุ่มนี้ตั้งครรภ์จะกำลังศึกษาเล่าเรียน กันนั้นจึงถ้องการกลับเข้าไปเรียนต่ออีกเพื่อให้สำเร็จความหลังสูตร และเพื่อจะได้เข้าเรียน เอกความรู้ไปประกอบอาชีพต่อไป นอกจากนี้ "วัยรุ่นตั้งครรภ์ที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษายังค่อนข้างเต้นรำเนื่อไถ่ยัมคันครึหรือเสียงเพลงที่เร้าใจมากกว่าวัยรุ่นตั้งครรภ์ที่มีระดับการศึกษาระดับอาชีวศึกษานั้น ๆ ส่วนวัยรุ่นที่ไม่ได้เรียนหนังสือไม่ค่อนข้างค่อนข้างในเรื่องนี้เลย แสดงว่า การได้รับการศึกษา

ทำให้คนมีพัฒนาการในการเข้ากลุ่มรู้จักปรับตัวให้เข้ากับสังคมก้าวขึ้นมาต่อไป ซึ่งการเดินร่วมเพลิงร่วมกับเพื่อนก็เป็นวิธีเข้าสังคมอย่างหนึ่ง นอกจากรู้วัยรุ่นที่ไม่ได้เรียนหนังสือมีความต้องการที่จะเก็บตัวอยู่บ้านมากกว่าวัยรุ่นที่ได้เรียนหนังสือในระดับค้าง ๆ อีกทั้งค้องการให้บุคลากรทางการแพทย์ไปเยี่ยมที่บ้านด้วย หันน้องเป็นเพราะวัยรุ่นตั้งครรภ์ที่ไม่ได้เรียนหนังสือหากความนี้จะทำให้เข้าสู่สังคม และอาจคิดว่าตนเองมีปมก้อย จึงพยายามหนีสังคม แต่อย่างไรก็ตามในการตั้งครรภ์รู้วัยรุ่นที่ไม่ได้เรียนหนังสือถือเป็นภาระที่จะให้บุคลากรทางการแพทย์ไปเยี่ยมที่บ้านแสดงว่ามีความเป็นห่วงสุขภาพคนเองและค้องการความช่วยเหลือจากพี่น้องเพื่ออย่างใกล้ชิด

3. จากการวิจัยที่พูดว่า ความต้องการค้านสุขภาพอนามัยของวัยรุ่นในระยะตั้งครรภ์มีความสัมพันธ์กับลักษณะครอบครัวอย่างนี้มีสัดส่วนทางสถิติที่ระดับ .05 เผาบางข้อในค้านร่างกาย และค้านจิตใจ อารมณ์ เท่านั้น เมื่อพิจารณารายค้านปรากฏว่า

ค้านร่างกาย สัมพันธ์กับในหัวข้อ "ค้องการเงินเด่นเช้า - เย็น" "ค้องการอยู่กับสามีคามลำพัง" "ค้องการพักรวมอยู่กับนิภา มารดา หรือญาติ" และก็ว่าวัยรุ่นตั้งครรภ์ที่มีลักษณะครอบครัวค้างนี้มีความต้องการค้านร่างกายแตกต่างกัน (อุภากนวนหน้า 107) กต่ำกว่า กลุ่มวัยรุ่นที่มีลักษณะครอบครัวเดียวกัน มีความต้องการเงินเด่นเช้า - เย็นมากกว่าครอบครัวหลาย หันน้องเป็นเพราะในครอบครัวเดียวนั้น วัยรุ่นนี้มีอิสระที่จะห้ามไว้ให้คามความพอใจ ไม่ได้อยู่ในความอยู่แลของผู้อื่น ลังเน้นจึงมีเวลาว่างมากกว่า แต่ในกลุ่มวัยรุ่นที่อาศัยร่วมอยู่กับครอบครัวเดียวกันของผู้อื่น ลังเน้นจึงมีเวลาว่างน้อยกว่า มากกว่า เพราะเป็นครอบครัวใหญ่กว่า ถ้าบลอกตัวออกมานาเงินเด่นจะทำให้หดหู่หมู่เข้าใจกิจกรรมการลงเลี้ยงการทำบ้านบ้าน ลังเน้นจึงค้องการเงินเด่นเช้า - เย็น ในจำนวนที่น้อยกว่าและวัยรุ่นที่มีลักษณะครอบครัวเดียวกัน ค้องการที่จะพากอยู่กับสามีคามลำพัง ส่วนวัยรุ่นที่มีลักษณะครอบครัวเป็นครอบครัวขยาย ก็ค้องการพักรวมอยู่กับนิภา มารดา หรือญาติ หันน้องเป็นเพราะวัยรุ่นที่แต่งงานแล้วแยกครอบครัวออกจากนายกับสามีคามลำพัง ก็มีความสุขมีความอิสระและเคยชินกับสภาพการณ์แล้ว ในทำนองเดียวกัน วัยรุ่นที่อาศัยอยู่กับครอบครัวเดียก็มีความอนุ่มและเกยชินกับสภาพการณ์เช่นเดียวกัน จึงค่างพอใจกับสภาพที่เป็นอยู่

ค้านจิตใจ สัมพันธ์กับในหัวข้อ "ค้องการให้สามีเป็นเพื่อนไปในที่ทาง ๆ และ "ค้องการให้สามีเป็นบุญป้องคุ้มครองกอดโอบไป" และก็ว่าวัยรุ่นตั้งครรภ์ที่มีลักษณะ

ครอบครัวค้างกันมีความต้องการค้านจิตใจในเรื่องลังกล่าวແ tekค้างกัน (คุกภาพนวนหน้า 107) กล่าวคือ กลุ่มวัยรุ่นที่มีลักษณะครอบครัวเป็นครอบครัวเดียว มีความต้องการเรื่องห้อง 2 ห้องมากกว่า อาจเป็นเพราะวัยรุ่นที่แยกครอบครัวออกจากอาชญากรรม จะยึดสามีเป็นที่พึ่งมากที่สุด ไม่ว่าจะทำอะไรก็จะเป็นห้องปรือชาสามี หรืออาจเป็นเพราะวัยรุ่นยังไม่เป็นคัวของตัวเองคือ ลังนั้นเมื่อจะไปไหนก็สามารถจึงห้องสามีไปกับยเพื่อความมั่นใจว่าคนเองจะปลอดภัยจากอันตรายห้องปวง

ส่วนผู้คนสังคมก็ลักษณะครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กัน อาจเป็นเพราะว่า ไม่ว่าจะเป็นครอบครัวเดี่ยวหรือครอบครัวขยาย วัยรุ่นที่มาปากครอบครัวมีความต้องการค้านสังคมไม่แตกค้างกัน

4. จากบุคลากรวิจัยที่พูดว่า ความต้องการค้านสุขภาพอนามัยของวัยรุ่นในระยะตั้งครรภ์ มีความสัมพันธ์กับสถานภาพการยอมรับการสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เผ่าะบางข้อในการจัดโซ่อารมณ์ เนื้อพิจารณาอย่างประกายว่า

ค้านจิตใจสัมพันธ์กันในหัวข้อ "ต้องการให้สามีเป็นผู้ปกป้องคุ้มครองตลอดไป" "ต้องการให้คนที่รู้จักแสดงความยินดี" "ต้องการกฎแบบครัวภูมิเอง" "ต้องการยกบุตรให้คนอื่น" และ "ต้องการเลี้ยงบุตรควบคุมแม่" และ "ต้องการวัยรุ่นตั้งครรภ์ที่มีสถานภาพการยอมรับการสมรสค้างกันจะมีความต้องการในเรื่องลังกล่าวແ tekค้างกัน (คุกภาพนวนหน้า 108) กล่าวคือ กลุ่มวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ในสมรส "ต้องการที่จะให้สามีเป็นผู้ปกป้องคุ้มครองตลอดไป" "ต้องการให้คนที่รู้จักแสดงความยินดีกับการตั้งครรภ์" "ต้องการกฎแบบครัวภูมิเอง" และ "ต้องการเลี้ยงบุตรควบคุมแม่" หากว่าวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์อกสมรส ห้องนี้อาจเป็น เพราะกลุ่มวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ในสมรส สมศักดิ์ที่ต้องสามี ต้องคุ้มครองในครรภ์ และคือสถานภาพการครองเรือน ลังนั้นจึงมีความต้องการในเรื่องลังกล่าวมากกว่ากลุ่มที่มีภูษา ในทางตรงข้ามกลุ่มวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์อกสมรส มีความต้องการยกบุตรให้คนอื่นมากกว่าวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ในสมรส ห้องนี้เนื่องจากเนื้อประสพความล้มเหลวในชีวิสมรสผลผลอยไปจากการสมรสที่ไม่ถูกต้อง คือหารกในครรภ์จึงเป็นหัวเห้นของความปวดร้าว ความเสื่อมเสียค้าง ๆ ลังนั้นวัยรุ่นจึงไม่ต้องการบุตรและต้องการยกบุตรให้คนอื่น ซึ่งสอดคล้องกัน ฮอลลิงวอร์ธ (Hollingsworth) ที่กล่าวว่า วัยรุ่นที่ตั้งครรภ์เนื่องรัฐบาลที่ 3 ของการตั้งครรภ์จะคงอยู่ในภาวะเกรียงก็เห็นด้วยที่สุด โดยเฉพาะวัยรุ่นที่ไม่ได้สมรสหรือมีภาวะอกกันจากครอบครัว จะลำบากใจในการวางแผน

แผนการ เดี่ยงคุณครู ส่วนใหญ่จะต้องการยกบุตรให้คนอื่น¹

ส่วนความก้องการภายนอกร่างกายและค้านสังคม ถ้ามีสถานภาพการยอมรับการสมรส ไม่สัมพันธ์กัน ทั้งนี้แสดงว่า ไม่ว่าจะตั้งครรภ์ในสมรส หรือนอกสมรส มีความก้องการภายนอกร่างกายและสังคมไม่แตกต่างกัน

5. จากผลการวิจัยที่พบว่า ความต้องการภายนอกของวัยรุ่นในระบบตั้งครรภ์ มีความสัมพันธ์กับระดับเหรอxyz และ อายุนัยสำคัญทางสังคมที่ระดับ .05 เช่นเดียวกันในลักษณะร่างกายและค้านสังคม เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบ

ค้านร่างกาย มีความสัมพันธ์กับ "ต้องการรับประทานอาหารลังก์" "ก้องการคืนน้ำซึ่งรرمค่า" "ก้องการคืนน้ำหวาน หรือน้ำอักลม" และแสดงว่าวัยรุ่นตั้งครรภ์ที่มีระดับเหรอxyz และค่าน้ำหวาน หรือน้ำอักลม มีความต้องการในเรื่องลักษณะร่างกายและค้านสังคม (คุณภาพนวัตกรรม 109) กล่าวคือ กลุ่มวัยรุ่นที่มีเหรอxyz และค่าน้ำหวาน หรือน้ำอักลมมากกว่า กลุ่มนี้มีเหรอxyz และค่าน้ำหวาน หรือน้ำอักลมที่มีน้ำซึ่งรرمค่า จะมีปริมาณน้ำซึ่งรرمค่าที่ไม่ถูกต้อง สองค่า Fogel และ Woods ที่กล่าวว่า วัยรุ่น โภบเนาะญูหอยมีปริมาณน้ำซึ่งรرمค่าที่ไม่ถูกต้องกับความต้องการของร่างกาย ส่วนใหญ่จะอยู่ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีน้ำซึ่งรرمค่า² ส่วนในเรื่องความต้องการน้ำอักลม กลุ่มวัยรุ่นที่มีระดับเหรอxyz และค่าน้ำหวานมากกว่า และกลุ่มที่ร่วงวัยหรือมีระดับเหรอxyz และค่าน้ำหวาน หรือน้ำอักลม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากคนชนในสามารถซื้อของที่ถูกเพื่ออยู่รูปสุร้ายได้ น้ำหวาน น้ำอักลม จัดอยู่ในประเภทเครื่องดื่มที่ถูกเพื่ออย เพราะในชาเป็นค่าร่างกาย ในค่าน้ำหวาน หรือน้ำอักลม แต่พวกนินบิมเพื่อระดับชราคายอง เครื่องดื่มที่ถูกต้องกับลักษณะร่างกาย ราคาถูกกว่าค่า ซึ่งคนชนนั้นไม่ต้องการคืนน้ำหวาน น้ำอักลม อาจเป็นเพราะไม่มีเงินซื้อ หรืออาจลังเลที่จะซื้อต้องซ่อนหากกว่า

¹ Dorothy Reycroft Hollingsworth and A. Karen Kessles Kreutner, Adolescent Obstetrics & Gynecology, p. 183.

² Chatherine Ingram Fogel and Nancy Fugate Woods, Health Care of Women : A Nursing Perspective, p. 200.

ความค้องการค้านจิจิ ภัรระคับเหเรยรูนานะ ไม่มีความสัมพันธกัน แสงกว่า วัยรุ่นทั้งครรภ์ที่มีระคับเหเรยรูนานะค่างกัน มีความค้องการค้านจิจิใจไม่แตกค่างกัน

ความค้องการค้านสัมพันธกันในหัวข้อ "ก้องการมีแหล่งช่วยเหลือค้านการเงิน" กล่าวทีอ กลุ่มวัยรุ่นที่มีเหเรยรูนานะระคับค่า มีความค้องการความช่วยเหลือค้านการเงินมากกว่ากลุ่มนี้ ๆ ทั้งนี้เนื่องจากความจริงที่ว่า คนที่มีความพร้อมค้านการเงินอยู่แล้วยอมมีภัยทางค้านเหเรยรูกิจสังคมอย่างกว่าภัยที่มีฐานะยากชน ลังนั้น วัยรุ่นทั้งครรภ์ที่มีฐานะยากชนจึงค้องการความช่วยเหลือค้านการเงินมาก เพราะเมื่อมีสมารถกในครอบครัวเพิ่มขึ้นก็จะเมื่อต้องมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นควบ

6. จากผลการวิจัยที่พบว่า ความค้องการค้านค่าแนะนำของวัยรุ่นทั้งครรภ์ สัมพันธกันสถานภาพการยอมรับการสมรสอย่างมีบัณฑิตภูทาง สถิติที่ระคับ .05 แสงกว่าวัยรุ่น ทั้งครรภ์ที่มีสถานภาพการยอมรับการสมรสค่างกันมีความค้องการค้านค่าแนะนำในเรื่องถังกล้าว แยกค่างกัน (คุณภาพวนหน้า 108) กล่าวทีอ วัยรุ่นทั้งครรภ์ในสมรส มีความค้องการค่าแนะนำเกี่ยวกับการเจริญเติบโตของเด็กในครรภ์มากกว่าวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ออกสมรส ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวัยรุ่นทั้งครรภ์ในสมรส มีความต้องการที่จะมีบุตร จึงต้องการทราบการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับหารรักในครรภ์ความอยุกหัน และเป็นเหวง ด้วยความค้องการค้านค่าแนะนำของวัยรุ่นทั้งครรภ์คับแปรอ่อน ๆ ซึ่งไก่แก่ ระลับการศึกษา ลักษณะครอบครัว และระคับเหเรยรูนานะ พนว่ามีความสัมพันธอย่างไม่มีบัณฑิตภูทาง สถิติที่ระคับ .05 แสงกว่า ถึงแม้วัยรุ่นทั้งครรภ์ที่มีระลักษณการศึกษาแยกค่างกัน ลักษณะครอบครัวแยกค่างกัน และระคับเหเรยรูนานะแยกค่างกัน แต่มีความค้องการค้านค่าแนะนำไม่แตกต่างกัน

7. อาการบุคคลที่เกิดขึ้นขณะทั้งครรภ์นั้น วัยรุ่นที่มีบุคคลภรรยาส่วนใหญ่มีอาการวิงเวียนศีรษะ และ/หรือ เป็นลม และมีอาการแพห่อง เช่น คลื่นไส้ อาเจียน ร่วมด้วยชื่นคลื่นอาการภั้งกล้าม้าเกิดขึ้นกับหญิงทั้งครรภ์ในระยะแรก ๆ และเป็นอาการที่่อให้เกิดความไม่สมานหังหงายร่างกายและจิจิ จึงทำให้กลุ่มวัยรุ่นที่มีบุคคลภรรยา ค้องการค่าแนะนำเกี่ยว กับการปฏิบัติคนเมื่อเด็กอาการภั้งกล้าม ซึ่งสอนคล้องกับผลการวิจัยของ พาณี ผจิญพิช โภคศึกษานภัยหาและความค้องการของมารดาครรภ์แรก พนว่า ศศิที่มีบุคคลภรรภ์ที่โรงพยาบาลศิริราช มีภัยทางล้านร่างกายในระยะทั้งครรภ์ เช่น เกี่ยวกับการศึกษาครรภ์นี้คือ ศศิที่มี

ฝากครรภ์ส่วนใหญ่ มีอาการคลื่นไส้อาเจียน รับประทานอาหารไม่ค่อยได้ และเบื่ออาหาร¹

ส่วนอาการที่พบบ่อยที่สุดก็อ อาการเส้นเลือดกล้ามเนื้อไปป่องเนื่องจากอาการถังกล้ามเนื้อ เกิดกับคนตั้งครรภ์ที่ตั้งครรภ์ยาวนาน² ลังนั้นจึงพบว่า วัยรุ่นที่มาฝากครรภ์มีอาการถังกล้ามเนื้ออย่างมาก ลังนั้นจึงมีผู้สนใจต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างไปกว้าง (ตารางที่ 22)

ข้อเสนอแนะ

ก. ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการปฏิบัติการพยาบาล

ควรจัดคลินิคฝากครรภ์สำหรับวัยรุ่นตั้งครรภ์โดยเฉพาะ ซึ่งอาจจัดในห้องเดียวกันกับคลินิกหญิงตั้งครรภ์ที่มีภาวะเสี่ยงสูง (High Risk of Pregnancy) ทั้งนี้ เพราะจะช่วยให้การคุนหาแม่บุญฯและความต้องการของวัยรุ่นตั้งครรภ์เป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสามารถจัดกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือการค้าวัยรุ่น เป็นศูนย์การจัดการรักษาแบบกลุ่ม (Group therapy) และการนำเอาหลักปรัชญาบรูนนาร์กัลวน์วัยรุ่นตั้งครรภ์

ข. ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการศึกษาพยาบาล

ในการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการคั้งครรภ์ของวัยรุ่น ควรขอ主意และเน้นอันตรายของการคั้งครรภ์ของวัยรุ่นและผลเสียก้านค่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น เพื่อนักศึกษาพยาบาลจะใช้นำไปใช้ในการให้คำแนะนำ ช่วยเหลือวัยรุ่นตั้งครรภ์ให้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ค. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยคืบไป

>ควรศึกษาความต้องการค้านสุขภาพอนาคต หรือ ความต้องการคืนตน ๆ ของวัยรุ่นตั้งครรภ์ในค่างขังหัวด ทั้งนี้เพื่อจะได้ทราบความต้องการของวัยรุ่นตั้งครรภ์ทั่วประเทศ และเพื่อการให้ความช่วยเหลือให้ตรงกับความต้องการ

¹ พานิช ใจรุ่งเรือง. "ปัญหาและความต้องการของน้ำนมตั้งครรภ์แรก : ศึกษาเชิงคุณภาพบริการในแผนกสูติกรรม โรงพยาบาลศิริราช," หน้า ๑.

² วรรณา สมวงศ์. คู่มือการฝากครรภ์และการคลอด. (กรุงเทพฯ : ภาควิชาสูติศาสตร์ - นรีเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล, 2522), หน้า 132.